

O Kruis, onze enige hoop, wees gegroet!

†

Laten wij de ziel gedenken
van de heer

HILAIRE HENRI BAETENS

echtgenoot van mevrouw

ELZA PUTS,

geboren te Eksaarde-Doorslaar, 20 oktober 1912, en gesterkt door de sacramenten van de zieken met Pauselijke zegen, in de Heer ontslapen te Gent op Palmenzondag, 30 maart 1969. - Hij was lid van de H. Hartbond en van de godvruchtige genootschappen: H. Nikolaas van Tolentyn, en de maandelijksche Gelovige Zielemissen. -

De Heilige en Goede Week, die wij allen, als echte kristenen zijn binnengegaan, is vol herinneringen aan Christus, de Man van smarten, met doornen gekroond, het lichaam vol bloed en wonden. Zijn ruwe kruis, waarop Hij zo vreselijk stierf om ons te redden en te verlossen uit de zonde, dat kruis, zegt de H. Paulus, is ons leven en verrijzenis. - Als een werktuig van Gods genade, vergezelt het kruis elke mens, vanaf zijn geboorte tot aan zijn graf.

Wij kunnen ons niet losmaken van deze oude waarheid, ook nu weerom niet, bij de gedachtenis aan deze goede man, die nauwelijks vijf en vijftig jaar voorbij, in de volle kracht van zijn leven, de verraderlijke dood is ingegaan. -

Heer, onze God, ondoorgroendelijk is Uw raadsbesluit voor ons; zwaar drukt dit kruis op onze schouders. Wij begrijpen zo moeilijk de zin ervan. Leer ons de betekenis van ons lijden en verdriet; laten wij met U, in deze Goede Week, de lijdensbeker drinken, volgens Uw H. Wil.

Hilaire was 'n man, kundig en zeker in zijn vak. Hij was 'n reuze werkkraft. Zijn leven lang heeft hij gevochten met ijzer en staal; met hamer en vuur heeft hij ze bedwongen, geplooid en gehard. En hij was blij en fier op zijn kracht en arbeid voor vrouw en kinderen. Doch de ziekte ondermijnde zijn reuze gestel, en sloeg hem onverbiddeijk neer. Het forsche hart van de smid, die door zeer velen geliefd werd, omdat hijzelf, rechtschapen en eerlijk was voor anderen, is stil gevallen.

Geliefde echtgenote, wil niet wenen als iemand die geen hoop heeft. Betrouw op Christus en Zijn kruis. Hij is uw enige Verlosser. Dank voor uw grote genegenheid.

Mijn lieve kinderen, kleinkinderen, wij hebben elkaar veel bemind; daarom zal mijn afwezigheid voortaan, voor moeder en voor u smartelijk zijn. Weest gij nu voor haar 'n sterke steun en toeverlaat.

Dierbare Familie en vele vrienden, ik geloof in uw blijvende vriendschap; ik reken op uw gebed en hoop op 'n blij terugzien bij God, op de grote verrijzenisdag. - Ik wens u allen: 'n Zalige Pasen!

Mijn Jezus barmhartigheid!

Moeder van smarten, bid voor ons.

De families Baetens en Puts

diep getroffen door de blijken van medevoelen, hun betoend in hun rouw danken U van harte.